

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1407/2013

af 18. december 2013

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte ⁽¹⁾,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning ⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Statslig finansiering, som opfylder kriterierne i artikel 107, stk. 1, i traktaten, udgør statsstøtte og skal anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3. I henhold til artikel 109 i traktaten kan Rådet imidlertid bestemme, at visse former for støtte skal være fritaget for denne underretningspligt. I henhold til artikel 108, stk. 4, i traktaten kan Kommissionen vedtage forordninger vedrørende disse former for statsstøtte. Ved forordning (EF) nr. 994/98 besluttede Rådet i henhold til artikel 109 i traktaten, at de minimis-støtte kunne udgøre en sådan form for statsstøtte. De minimis-støtte, som er støtte, der ydes til en enkelt virksomhed over en given periode, og som ikke overstiger et vist nærmere fastsat beløb, anses derefter for ikke at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af underretningspligten.

(2) Kommissionen har i adskillige afgørelser præciseret begrebet støtte som omhandlet i traktatens artikel 107,

stk. 1. Kommissionen har også bekendtgjort, hvordan den forholder sig til et de minimis-loft, under hvilket traktatens artikel 107, stk. 1, ikke anses for at finde anvendelse, første gang i sin meddelelse om de minimis-støtteordninger ⁽³⁾ og senere i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ og (EF) nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. På baggrund af erfaringerne med at anvende forordning (EF) nr. 1998/2006 er det hensigtsmæssigt at revidere nogle af de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og erstatte den med en ny forordning.

(3) Det er hensigtsmæssigt at fastholde loftet på 200 000 EUR som den de minimis-støtte, som en enkelt virksomhed kan modtage pr. medlemsstat over en periode på tre år. Dette loft er fortsat nødvendigt for at sikre, at enhver foranstaltning, der falder ind under denne forordning, kan anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene.

(4) Ved anvendelsen af traktatens konkurrenceregler forstås ved en virksomhed enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset enhedens retlige status og finansieringsmåde ⁽⁶⁾. Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at alle enheder, som kontrolleres af samme enhed (*de jure* eller *de facto*), skal betragtes som en enkelt virksomhed ⁽⁷⁾. Af hensyn til retssikkerheden og for at mindske den administrative byrde bør denne forordning indeholde en udtømmende liste med klare kriterier for, om flere virksomheder i den samme medlemsstat skal betragtes som en enkelt virksomhed.

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger (EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Sag C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., Sml. 2006 I, s. 289.

⁽⁷⁾ Sag C-382/99, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 5163.

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 229 af 8.8.2013, s. 1.

Kommissionen har ud fra de veletablerede kriterier for definitionen af »tilknyttede virksomheder« i definitionen af små og mellemstore virksomheder (SMV) i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁽¹⁾ og i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008⁽²⁾ udvalgt de kriterier, der er relevante i forbindelse med denne forordning. Kriterierne er allerede velkendte for de offentlige myndigheder og bør i betragtning af denne forordnings anvendelsesområde finde anvendelse på såvel SMV'er som store virksomheder. Kriterierne bør sikre, at en gruppe af tilknyttede virksomheder betragtes som en enkelt virksomhed i forbindelse med anvendelsen af de minimis-reglen, men at virksomheder, der ikke har nogen forbindelse til hinanden ud over, at de hver især har en direkte forbindelse til det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, ikke betragtes som knyttede til hinanden. Der tages således hensyn til den særlige situation, der gælder for virksomheder, der kontrolleres af det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, men som kan have beføjelse til at træffe selvstændige beslutninger.

- (5) For at tage højde for, at virksomheder i vejgodstransportsektoren gennemsnitligt er små, er det hensigtsmæssigt at bevare loftet på 100 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport for fremmed regning. En integreret tjeneste, hvoraf den reelle transport kun er ét element, såsom flyttetjenester, post- eller kurertjenester eller affaldsindsamlings- eller affaldsbehandlingstjenester, bør ikke betragtes som en transporttjeneste. I betragtning af overkapaciteten inden for sektoren og de transportpolitiske mål med hensyn til trafiktætheden på vejene og godstransporten bør denne forordnings anvendelsesområde ikke omfatte støtte til køb af transportkøretøjer, som ydes til virksomheder, der udfører vejgodstransport for fremmed regning. I betragtning af udviklingen i personbefordring ad landevej er det ikke længere hensigtsmæssigt at anvende et lavere loft for denne sektor.
- (6) På baggrund af de særlige regler, der gælder for primærproduktion af landbrugsprodukter, fiskeri og akvakultur, samt risikoen for, at støttebeløb, der ligger under loftet i denne forordning, alligevel vil kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, bør denne forordning ikke finde anvendelse på disse sektorer.
- (7) I betragtning af lighederne mellem forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter bør denne forordning finde anvendelse på forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Hverken de nødvendige aktiviteter på bedriften for at forberede et produkt til det første salg, f.eks. høst og tærskning af korn og forpakning af æg, eller det første salg til

forhandlere eller forarbejdningsvirksomheder bør betragtes som forarbejdning eller afsætning i denne forbindelse.

- (8) Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at når Unionen ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har medlemsstaterne pligt til ikke at gøre undtagelser fra ordningen eller i øvrigt tilsidesætte den⁽³⁾. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller afsættes. Den bør heller ikke finde anvendelse på støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.
- (9) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på eksportstøtte eller støtte, der er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede. Den bør navnlig ikke gælde for støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre medlemsstater eller i tredjelande. Støtte til dækning af udgifter til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for at lancere et nyt eller et eksisterende produkt på et nyt marked i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.
- (10) Den treårsperiode, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af denne forordning, bør være glidende i den forstand, at man, hver gang der ydes ny de minimis-støtte, skal tage hensyn til den samlede de minimis-støtte, der er ydet i det indeværende og de to foregående regnskabsår.
- (11) Hvis en virksomhed er aktiv inden for sektorer, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, og også er aktiv inden for andre sektorer eller har andre aktiviteter, bør denne forordning finde anvendelse på de andre sektorer eller aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtten ikke kommer aktiviteterne i de udelukkede sektorer til gode. Det samme princip bør finde anvendelse, når en virksomhed er aktiv inden for sektorer med et lavere de minimis-loft. Såfremt det ikke kan sikres, at aktiviteterne

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Sag C-456/00, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 2002, s. I-11949.

inden for de sektorer, hvor der gælder lavere de minimis-lofter, kun modtager de minimis-støtte op til de lavere lofter, bør det laveste loft finde anvendelse på alle virksomhedens aktiviteter.

- (12) Denne forordning bør fastsætte regler, der sikrer, at det ikke er muligt at omgå de maksimale støtteintensiteter fastsat i specifikke forordninger eller Kommissionens afgørelser. Den bør også fastsætte klare kumulationsregler, der er lette at anvende.
- (13) Denne forordning udelukker ikke, at en foranstaltning eventuelt ikke skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1, af andre grunde end de i denne forordning nævnte, f.eks. fordi foranstaltningen er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske invest princip, eller fordi foranstaltningen ikke indebærer en overførsel af statsmidler. Særligt udgør EU-støtte, der forvaltes centralt af Kommissionen og som ikke direkte eller indirekte kontrolleres af medlemsstaterne, ikke statsstøtte og bør ikke tages i betragtning ved bestemmelsen af, om det relevante loft er overholdt.
- (14) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun finde anvendelse på de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennemsigtig støtte«). En sådan præcis beregning kan f.eks. foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud, begrænsede skattefritagelser eller andre instrumenter, for hvilke der gælder en øvre grænse, som sikrer, at det relevante loft ikke overstiges. En sådan øvre grænse betyder, at så længe det præcise støttebeløb ikke eller endnu ikke er kendt, skal medlemsstaten antage, at beløbet svarer til grænsen, for at sikre, at flere støtteforanstaltninger ikke tilsammen overstiger det loft, der er fastlagt i denne forordning, og for at anvende kumulationsreglerne.
- (15) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af de minimis-loftet bør alle medlemsstater anvende den samme beregningsmetode. For at lette en sådan beregning bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til en bruttosubventionsækvivalent. For at kunne beregne bruttosubventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud og for rateudbetalt støtte er det nødvendigt at anvende de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør de markedsrentesatser, der skal anvendes med henblik på denne forordning, være de referencesatser, der er fastsat i meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ⁽¹⁾.
- (16) Støtte indeholdt i lån, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af lån, bør betragtes som gennem-

sigtig de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. For at forenkle behandlingen af mindre lån med kort løbetid bør denne forordning indeholde en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel lånebeløbet som løbetiden. På grundlag af Kommissionens erfaringer kan lån, der er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og som ikke overstiger enten 1 000 000 EUR og en løbetid på fem år eller 500 000 EUR og en løbetid på ti år, anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.

- (17) Støtte indeholdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel ligger under de minimis-loftet. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, jf. retningslinjerne for risikofinansiering ⁽²⁾, bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den pågældende foranstaltning tilfører kapital, der ikke overstiger de minimis-loftet.
- (18) Støtte indeholdt i garantier, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af garantier, bør betragtes som gennemsigtig, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på grundlag af de minimumspræmier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse for den pågældende type virksomhed ⁽³⁾. For at forenkle behandlingen af garantier med kort løbetid til sikkerhed for indtil 80 % af et relativt lille lån, bør denne forordning indeholde en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel størrelsen af det underliggende lån som garantiens løbetid. Denne regel bør ikke gælde for garantier for underliggende transaktioner, der ikke er lån, såsom garantier for kapitaltransaktioner. Hvis garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 1 500 000 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger fem år, kan garantien anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. Det samme gælder, når garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 750 000 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger ti år. Derudover kan medlemsstaterne bruge en metode til beregning af garantiens bruttosubstitutionsækvivalent, der er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ EF-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder (EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2).

⁽³⁾ F.eks. Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10).

pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, når den accepterede metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.

(19) Når en de minimis-støtteordning gennemføres gennem finansielle formidlere, bør det sikres, at disse ikke modtager nogen form for statsstøtte. Dette kan f.eks. gøres ved at kræve, at finansielle formidlere, der er omfattet af en statsgaranti, betaler en markedsbestemt præmie, fuldt ud overfører enhver fordel til de endelige støttemodtagere eller overholder de minimis-loftet og andre bestemmelser i denne forordning, herunder også på formidlerplan.

(20) På grundlag af en anmeldelse fra en medlemsstat kan Kommissionen undersøge, om en foranstaltning, der ikke består i et tilskud, et lån, en garanti, kapitaltilførsel eller risikofinansiering i form af egenkapital- eller kvasi-egenkapitalinvestering, medfører en bruttosubventionsækvivalent, som ikke overstiger de minimis-loftet og derfor kunne falde ind under denne forordnings anvendelsesområde.

(21) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og i overensstemmelse med samarbejdsprincippet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør medlemsstaterne medvirke i udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede de minimis-støtte, der i henhold til de minimis-reglen ydes til en enkelt virksomhed, ikke overstiger det samlede tilladte loft. Når medlemsstaterne yder de minimis-støtte, bør de derfor give den pågældende virksomhed meddelelse om det beløb, der ydes som de minimis-støtte, og om, at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning. Medlemsstaterne bør forpligtes til at føre tilsyn med den ydede støtte for at sikre, at de relevante lofter ikke overstiges, og at reglerne om kumulation overholdes. Til opfyldelse af den forpligtelse bør den pågældende medlemsstat inden ydelsen af en sådan støtte indhente en erklæring fra virksomheden om anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som denne måtte have modtaget i løbet af det pågældende regnskabsår samt de foregående regnskabsår. Alternativt bør medlemsstaterne have mulighed for at oprette et centralt register med fuldstændige oplysninger om den de minimis-støtte, der er ydet, og kontrollere, at ny ydelse af støtte ikke overstiger det relevante loft.

(22) Inden en medlemsstat yder nogen form for ny de minimis-støtte, bør den kontrollere, at de minimis-loftet ikke

overstiges med den nye de minimis-støtte i den pågældende medlemsstat, og at de øvrige betingelser i denne forordning overholdes.

(23) Under hensyn til Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør forordningens anvendelsesperiode begrænses. Hvis forordningen ikke forlænges ved gyldighedsperiodens udløb, bør medlemsstaterne have en overgangsperiode på seks måneder for den de minimis-støtte, der er omfattet af denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder i alle sektorer med undtagelse af:

- a) støtte til virksomheder inden for fiskeri og akvakultur, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾
- b) støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter
- c) støtte til virksomheder inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i følgende tilfælde:
 - i) hvis støttebeløbet fastsættes på basis af prisen for eller mængden af sådanne produkter, som indkøbes hos primærproducenter eller afsættes af de pågældende virksomheder
 - ii) hvis støtten er betinget af, at den helt eller delvis videregives til primærproducenter
- d) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomheden
- e) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22).

2. Hvis en virksomhed er aktiv inden for en af de sektorer, som er nævnt i stk. 1, litra a), b) eller c), og også er aktiv inden for en eller flere de sektorer, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, eller har andre aktiviteter inden for dens anvendelsesområde, finder denne forordning anvendelse på støtte, som ydes til de sidstnævnte sektorer og aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning ikke kommer aktiviteter i de sektorer, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, til gode.

Artikel 2

Definitioner

- I denne forordning anvendes følgende definitioner:
 - »landbrugsprodukter«: de i bilag I til traktaten opførte varer med undtagelse af fiskerivarer og akvakulturprodukter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 104/2000
 - »forarbejdning af landbrugsprodukter«: enhver form for behandling af et landbrugsprodukt, hvorved der fremkommer et produkt, som også er et landbrugsprodukt, med undtagelse af nødvendige aktiviteter på bedriften for at forberede et animalsk produkt eller et planteprodukt til det første salg
 - »afsætning af landbrugsprodukter«: opbevaring eller udstilling med henblik på salg, udbydelse til salg, levering eller enhver anden form for markedsføring, med undtagelse af en primærproducents første salg til forhandlere eller forarbejdningsvirksomheder og enhver aktivitet til forberedelse af et produkt til et sådant første salg; en primærproducents salg til den endelige forbruger betragtes som afsætning, hvis det finder sted i særskilte lokaliteter, der er indrettet til dette formål.
- En »enkelt virksomhed« omfatter i denne forordning alle virksomheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:
 - en af virksomhederne besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærene eller deltagerne i en anden virksomhed
 - en af virksomhederne har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed
 - en af virksomhederne har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter
 - en af virksomhederne, der er aktionær eller deltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre

aktionærer eller deltagere i denne anden virksomhed over flertallet af aktionærernes eller deltagernes stemmerettigheder.

Virksomheder, mellem hvilke der via en eller flere andre virksomheder består en af de i første afsnit, litra a) til d), nævnte forbindelser, betragtes også som en enkelt virksomhed.

Artikel 3

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i denne forordning, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor fritaget fra underrettningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

2. Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed må ikke overstige 200 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.

Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, må ikke overstige 100 000 EUR over en periode på tre regnskabsår. Denne de minimis-støtte må ikke anvendes til køb af køretøjer til vejgodstransport.

3. Hvis en virksomhed udfører vejgodstransport for fremmed regning og også udfører andre aktiviteter, for hvilke loftet på 200 000 EUR gælder, finder loftet på 200 000 EUR anvendelse på virksomheden, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at, aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at støtten, der kommer vejgods-transportaktiviteterne til gode, ikke overstiger 100 000 EUR, og at der ikke anvendes nogen form for de minimis-støtte til køb af køretøjer til vejgodstransport.

4. De minimis-støtte anses for ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til gældende national ret, uanset datoen for udbetalingen af de minimis-støtten til virksomheden.

5. De i stk. 2 fastsatte lofter gælder uanset de minimis-støtten form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Treårsperioden fastlægges på grundlag af de af virksomheden anvendte regnskabsår i den pågældende medlemsstat.

6. Ved anvendelse af de i stk. 2 fastsatte lofter angives støtte som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, er støttebeløbet støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringsrentesats på støttetidspunktet.

7. Hvis det relevante loft, der er fastsat i stk. 2, overstiges ved tildeling af ny de minimis-støtte, kan ingen del af den nye støtte drage fordel af denne forordning.

8. I tilfælde af fusioner og virksomhedsovertagelser skal der tages hensyn til al den de minimis-støtte, der hidtil er ydet til de fusionerende virksomheder, ved afgørelsen af, om ny de minimis-støtte til den nye eller den overtagende virksomhed overstiger det relevante loft. De minimis-støtte, der lovligt er tildelt inden fusionen eller virksomhedsovertagelsen, forbliver lovlig.

9. Hvis en virksomhed spaltes i to eller flere selvstændige virksomheder, skal den de minimis-støtte, der blev ydet inden spaltningen, henregnes til den virksomhed, som den kom til gode, hvilket som udgangspunkt er den virksomhed, som overtager de aktiviteter, som de minimis-støtten blev anvendt til. Såfremt en sådan henregning ikke er mulig, skal de minimis-støtten fordeles forholdsmæssigt på grundlag af den bogførte værdi af de nye virksomheders egenkapital på den reelle dato for spaltningen.

Artikel 4

Beregning af bruttosubventionsækvivalenten

1. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennem-sigtig støtte«).

2. Støtte i form af tilskud og rentetilskud betragtes som gennem-sigtig de minimis-støtte.

3. Støtte i form af lån betragtes som gennem-sigtig de mini-mis-støtte, hvis

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) lånet er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og lånet beløber sig til enten 1 000 000 EUR (eller 500 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) over fem år eller 500 000 EUR (eller 250 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) over ti år; hvis lånet er mindre end disse beløb og/eller ydes for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, skal bruttosubventionsækvivalenten af lånet beregnes som en tilsvarende andel af det relevante loft i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af den gældende referencesats på støttetidspunktet.

4. Støtte i form af kapitaltilførsler betragtes kun som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger de minimis-loftet.

5. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer betragtes alene som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis den kapital, der tildeles til den enkelte virksomhed, ikke overstiger de mini-mis-loftet.

6. Støtte i form af garantier betragtes som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis:

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, og der enten er stillet sikkerhed for 1 500 000 EUR (eller 750 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) med en løbetid for garantien på fem år eller er stillet sikkerhed for 750 000 EUR (eller 375 000 EUR for virksomheder, der udfører vejgodstransport) med en løbetid for garantien på ti år; hvis det beløb, der er stillet garanti for, er lavere end disse beløb, og/eller garantien er stillet for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, skal garantiens bruttosubventionsækvivalent beregnes som en tilsvarende andel af det relevante loft i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af minimumspræmier, der er fastsat i en meddelelse fra Kommissionen, eller

d) inden gennemførelsen

i) metoden til beregning af garantiens bruttosubventionsækvivalent er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, og

ii) den pågældende metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

7. Støtte i form af andre instrumenter betragtes som gennemsligtig de minimis-støtte, hvis instrumentet indeholder en øvre grænse, der sikrer, at det relevante loft ikke overstiger.

Artikel 5

Kumulation

1. De minimis-støtte, der ydes i henhold til denne forordning kan kumuleres med de minimis-støtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012⁽¹⁾ op til det loft, der er fastsat i nævnte forordning. Den kan kumuleres med de minimis-støtte, der ydes i henhold til andre de minimis-forordninger op til det relevante loft i artikel 3, stk. 2, i denne forordning.

2. De minimis-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger eller med statsstøtte til den samme risikofinansieringsforanstaltning, hvis en sådan kumulering vil overstige den højeste relevante støtteintensitet eller det højeste støttebeløb, der er fastsat i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen for de særlige omstændigheder i den konkrete sag. De minimis-støtte, som ikke ydes til eller kan henføres til konkrete støtteberettigede omkostninger kan kumuleres med anden statsstøtte, der er ydet i henhold til en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen.

Artikel 6

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt at yde de minimis-støtte til en virksomhed i overensstemmelse med denne forordning, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det potentielle støttebeløb udtrykt som en bruttosubventionsækvivalent og om, at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel med henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der i henhold til denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder efter en ordning, og der efter ordningen tildeles forskellige individuelle støttebeløb til virksomhederne, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om det relevante loft i artikel 3, stk. 2, er nået. Inden medlemsstaten yder støtten, skal den indhente en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som virksomheden har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår.

2. Når en medlemsstat har oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af myndighederne i den pågældende

medlemsstat, skal stk. 1 ikke længere anvendes fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre regnskabsår.

3. Medlemsstaten kan kun yde ny de minimis-støtte i henhold til denne forordning efter at have kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det relevante loft i artikel 3, stk. 2, og at alle betingelserne i denne forordning er overholdt.

4. Medlemsstaterne registrerer og lagrer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registeret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte skal opbevares i ti regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i ti regnskabsår fra det tidspunkt, hvor der sidst blev ydet individuel støtte i henhold til ordningen.

5. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist fastsat i anmodningen Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede beløb, som en virksomhed har modtaget i de minimis-støtte i denne og andre de minimis-forordningers forstand.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte, der er ydet inden dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i denne forordning. Støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vil blive vurderet af Kommissionen i henhold til de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

2. Individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 2. februar 2001 og den 30. juni 2007 og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 69/2001, skal anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

3. Individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 1. januar 2007 og den 30. juni 2014 og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1998/2006, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

4. Ved denne forordnings udløb er enhver de minimis-støtteordning, der opfylder forordningens betingelser, fortsat omfattet af denne forordning i en periode på yderligere seks måneder.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8).

*Artikel 8***Ikrafttræden og anvendelsesperiode**

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2014.

Den anvendes indtil den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand
